

Arrest

nr. 216 383 van 5 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. FEYENS
Pastorijstraat 19
2330 MERKSPLAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 19 maart 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 februari 2015 waarbij de aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen wegens een gegeven inreisverbod en waarbij de bijlage 19ter en het A.I. ingetrokken worden, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 februari 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 april 2015 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2018 en waar uitstel wordt verleend naar de terechtzitting van 16 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. FEYENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, komt op 23 november 2011 België binnen en dient een verzoek tot internationale bescherming in op 24 november 2011.

Op 26 februari 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 4 maart 2013 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten genomen – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 105 573 van 21 juni 2013 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 27 juni 2013 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten genomen – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 10 juli 2013 dient verzoeker een tweede verzoek tot internationale bescherming in.

Op 19 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quater).

Op 24 oktober 2013 biedt verzoeker zich samen met zijn Belgische partner aan bij de gemeente om inlichtingen in te winnen over een huwelijk.

Op 30 oktober 2013 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf.

Op 30 oktober 2013 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 30 oktober 2013 wordt aan verzoeker een inreisverbod gegeven (bijlage 13sexies) voor drie jaar.

Op 2 april 2014 dient verzoeker een derde verzoek in tot internationale bescherming.

Op 15 april 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Op 7 mei 2014 wordt ten opzichte van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker genomen (bijlage 13quinquies).

Op 23 augustus 2014 treedt verzoeker in het huwelijk met zijn Belgische partner.

Op 27 augustus 2014 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van een Belg. Er wordt hem een bijlage 19ter afgeleverd.

Op 12 februari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen wegens een gegeven inreisverbod en waarbij de bijlage 19ter en het A.I. ingetrokken worden. Dit is de bestreden beslissing:

“S. A., Nationaliteit Iran, Geboren op (...)1977, Verblijvende te (...), NN. xxxx .

Overwegende dat u het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod (bijlage 13 septies en 13 sexies) genomen op 30.10.2013 en dat u betekend werd op 30.10.2013

Overwegende dat het inreisverbod (bijlage 13 septies en 13 sexies) verhindert dat de administratie een aanvraag tot verblijf in aanmerking neemt, zolang dit inreisverbod niet opgeschort of opgeheven werd (cfr. Rv.V. nr. 115.306 dd. 09.12.2013);

Overwegende dat de aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod moet ingediend worden in het buitenland (bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post) en dit volgens artikel 74/12, §4 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat u geen enkele aanvraag tot opheffing of opschorting van uw inreisverbod dd. 30.10.2013 heeft aangevraagd.

Bijgevolg kon uw aanvraag tot verblijf niet ingediend worden in het kader van de gezinshereniging. Tevens moeten de bijlage 19ter d.d 27.08.2014 en het attest van immatriculatie, afgeleverd door de gemeentelijke overheid ingetrokken worden.

U moet gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 sexies en septies) genomen op 30.10.2013.”

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 4 september 2018 een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, als vader van een minderjarige Belgische burger. Hij werd in het bezit gesteld van een bijlage 19ter en van een attest van immatriculatie geldig tot 4 maart 2019.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft de Raad, overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet, tijdig in kennis gesteld van zijn wens om geen syntheseseminarie neer te leggen. Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie verschaft door de verwerende partij blijkt dat verzoeker op 4 september 2018 een aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, als vader van een minderjarige Belgische burger. Hij werd in het bezit gesteld van een bijlage 19ter en van een attest van immatriculatie geldig tot 4 maart 2019.

Hieruit blijkt dat verzoeker verkregen heeft wat hij beoogde door het indienen van huidig beroep: het in aanmerking nemen van een aanvraag gezinshereniging en de afgifte van een attest van immatriculatie.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, geeft de advocaat van verzoeker aan nog steeds belang te hebben omdat uit een bijlage 19ter geen beslissing tot in overwegingname van een aanvraag gezinshereniging kan worden afgeleid en dat zijn belang erin bestaat dat nog steeds de kans bestaat dat de verwerende partij een beslissing neemt tot niet in overwegingname van de aanvraag gezinshereniging omdat er een inreisverbod is. De advocaat van verzoeker wijst op 2 arresten van het HvJ (Ouhrami en de zaak 82/16) waarbij in het laatste gesteld wordt dat het bestaan van een inreisverbod geen reden mag zijn om een gezinshereniging te weigeren. Verzoeker loopt nu hetzelfde risico: de aanvraag kan nog altijd op dezelfde basis niet in overweging worden genomen zodat verzoeker wenst dat huidige zaak beoordeeld wordt teneinde de carrousel te stoppen.

Er wordt vastgesteld dat het belang dat verzoeker aanvoert, hypothetisch is. Het belang wordt geput uit een niet bestaande beslissing tot niet in aanmerking neming van de huidige aanvraag gezinshereniging als vader van een minderjarig Belgisch kind. Dit is niet het geval: aan verzoeker werd een bijlage 19ter afgeleverd en een attest van immatriculatie geldig tot 4 maart 2019.

Indien alsnog deze bijlage 19ter en het attest van immatriculatie ingetrokken zouden worden of als onbestaande zou worden beschouwd, kan verzoeker tegen deze beslissing een beroep indienen, waarbij hij zich dan kan beroepen op het door hem aangehaalde arrest van het Hof van Justitie, HvJ 8 maart 2018, C-82/16, K.A. e.a.

De Raad stelt vast dat verzoeker verkregen heeft wat hij beoogde door het indienen van huidig beroep: het in aanmerking nemen van een aanvraag gezinshereniging en de afgifte van een attest van immatriculatie. Verzoeker kan bijgevolg geen voordeel meer halen uit de vernietiging van een eerdere

beslissing waarbij de aanvraag tot gezinshereniging niet in aanmerking wordt genomen wegens een gegeven inreisverbod, zodat de Raad van oordeel is dat verzoeker geen actueel belang meer heeft bij zijn beroep.

Het beroep is niet ontvankelijk.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET